FOOT-BALL

„ALEA JACTA EST“ !...

PHOENIX şi U. D. R. AU RĂMAS în divizia naţională A

Comisia superioară de apel a respins apelurile introduse de C. A. O. şi Unirea Tricolor

Nicicând Comisia superioară de apel nu a avut să judece fapte de gravitatea apelurilor de eri seară.

Un loc în divizia naţională A inseamnă în raport cu retrogradarea o problemă de totul sau nimic.

Eri seară Comisia superioară de apel a judecat apelurile grupărilor C. A. O. şi Unirea Tricolor şi le-a respins ca nefondate.

Fireşte, apelanţilor le rămâne deschisă — mai mult sau mai puţin largă — calea recursului la comitetul federal dela 30 Iulie.

E numai o cale teoretică însă pentrucă posibilitatea de anulare a deciziei Comisiei Superioare de Apel este dacă nu exclusă cel puţin cu şanse minime.

Intr'adevăr comitetul Federal nu va avea curajul să schimbe o decizie dată de un complet de jurişti, mai ales că ambele apeluri respinse eri seară se bazau mai mult sau mai puţin pe anumite interpretări de texte şi deficienţe de regulament.

Atât apelul orădenilor cât şi acela introdus de Unirea Tricolor erau sprijinite pe lucruri, cari nu puteau convinge decât nişte jurişti.

Ori dacă ele n'au putut trece de Comisia superioară de Apel cu atât mai puţin comitetul Federal, care nu excelează şi nu s'a preocupat niciodată de asemenea probleme, va schimba hotărîrea luată.

ASPECTE NEOBICINUITE

In ultimul timp, mai exact după terminarea campionatului naţional, federaţia de football a căpătat în anumite seri un aspect de judecătorie.

Avocaţi grăbiţi, cari agită — în aerul devenit pe dată foarte puţin calm texte de regulament şi impresionante cronologii de articole, care se completează sau se contrazic.

Grupările de football îşi apără interesele cu avocaţi de profesie şi este fatal ca elementele sportive să cadă pe un plan secund.

Dar ce interesează dacă, la urma urmei, „procesele“ se câştigă şi clasamentele — ultimă, şi adesea, singură expresie sportivă — iau forma dorită de combatanţi?!

Eri seară urmau să fie judecate două apeluri de extraordinară importanţă.

Cu siguranţă cele mai importante din existenţa federaţiei.

Viaţă sau moarte, fireşte cu o doză de exagerare deloc romantică însă, iată paralela de teatru antic în care Comisia Superioară de Apel urma să-şi intercaleze hotărârea.

C. A. O. şi Unirea Tricolor au pierdut, câştigând Phoenix şi U. D. R.

Condamnarea care, se pare, era scontată, n'a produs impresie.

A FI SAU A NU FI !

Hamletica nedumerire, în traducere federală, înseamnă dacă forul superior de apel se 'ntruneşte sau nu se întruneşte.

Spre deosebire de nefericitul prinţ al Danemarcii, întrebarea aceasta actuală n'a fost impusă de pesimiste speculaţii filozofice. Ci pur şi simplu pentrucă dela un timp încoace, au fost Comisii convocate cu arcanul, membrii forului superior găsind în fiecare Vineri seară alte ocupaţiuni presante.

Se 'ntruneşte, nu se 'ntruneşte? Pe crizanteme nevăzute, delegaţii cluburilor interesate scrutează un viitor cu jurisprudenţă penibilă.

In sfârşit, la intervale lungi, apar membrii zâmbitori şi cu excelente formule de scuză.

Şi, lucru extraordinar, Comisia e completă după numai o oră de întârziere.

Prezidează domnul Pădurariu în completul domnilor Maior, Makarovici şi Vintilă Ionescu.

In sala cea mare a Comitetului Federal, luminată de un candelabru de catedrală catolică, atmosfera e în orice caz necotidiană.

E surprinzător de albă această sală, cu oglinzile ei mari.

INCEPE MATCHUL

Primul „proces pe rol“ e cel dintre C. A. O şi Phoenix.

Antecedentele se cunosc de către toată lumea pentrucă scandalul dela Baia Mare a fost unul din acelea, care, exploatat de întreaga presă sportivă, a fost analizat în toate amănuntele lui.

In matchul revanşe dela Baia Mare, în minutul 19 David a plonjat după o minge şi a rămas leşinat.

Orădenii acuză că portarul a fost lovit intenţionat şi că, faţă de atmosfera imposibilă, care ameninţa siguranţa jucătorilor, echipa s'a retras depe teren.

Era minutul 19 şi scorul 1—0 pentru Phoenix.

LUCRURILE SE COMPLICA

Dar, susţine avocatul C. A. O.-ului, echipa nu s'a retras depe teren, pentrucă aşa au vrut conducătorii sau pentrucă siguranţa jucătorilor era în pericol să nu mai fie garantată.

Nu. Echipa ar fi continuat să joace mai departe, cu toate că matchul nu mai prezenta decât vagi analogii cu footballul.

Dar — şi aici povestea devine interesantă — C. A. O. a fost silit să se retragă de reprezentantul forţei publice, căpitanul de jandarmi Valculescu.

„Am fi jucat mai departe, spun orădenii, dar nu ne-a mai lăsat căpitanul Valculescu“.

Şi ca dovadă, pentru această afirmaţie, au adus o declaraţie semnată de acesta.

CARE, IN LOC SA APERE, ACUZA

Intr'adevăr, în graba cea mai însemnată, în singurul lucru, care putea decide comisia să hotărască continuarea matchului din punctul unde a fost întrerupt, orădenii n'au dreptate.

Lovitură de teatru — ieftină, — căpitanul cu pricina declară nici mai mult nici mai puţin că nu el a ordonat echipei să părăsească terenul de joc ci chiar conducătorii grupării.

Este lucrul, care a dat verdictul: retrogradarea.

AUDIATUR ET ALTERA PARS

Partea cealaltă, reprezentată prin avocatul Vizante — acest cumulard al proceselor celebre — nu are decât să citească declaraţia semnată de căpitanul Valculescu.

Cea mai bună probă adusă de C. A. O. este argumentul de capăt al Phoenixului.

MOTIVUL DE APEL

Dar... C .A. O., a venit în faţa Comisiei Superioare de Apel pentru un alt motiv.

Cere ca forul să-i admită proba cu martori.

„Declaraţia scrisă şi anexată la dosar este contra noastră, spune avocatul orădean, dar — dacă chemaţi în faţa comisiei pe căpitanul Valculescu şi martorii propuşi de C. A. O. — dreptatea nu ni se poate contesta.

E un moment de tăcere. Atmosfera, în care numele unor arbitri a ufost citate în legătură cu performanţe foarte puţin sportive, e apăsătoare.

Comisia cere să fie lăsată să delibereze.

Orădenii părăsesc sala zâmbind, anticipând victoria. „Phoenix“ era încruntat.

PROBA CU MARTORI RESPINSA

După o scurtă deliberare proba cu martori este respinsă ca neconcludentă.

Chiar dacă lucrurile s'au întâmplat aşa cum susţin orădenii, adică echipa s'a retras pentrucă i-a ordonat căpitanul Valculescu — mutat acum disciplinar la Zalău — proba nu poate fi admisă de oarece lucrurile acestea trebuiau aduse la cunoştinţa arbitrului, care era obligat să consemneze totul în raportul de arbitraj.

Aşa dar, chiar dacă prin imposibil s'ar fi admis cele susţinute de orădeni, ele nu puteau influenţa decizia, pentrucă n'au fost aduse la cunoştinţa arbitrului.

Urmare: Comisia superioară de apel respinge apelul introdus de gruparea C. A. .O. ca nefondat.

Phoenix a scăpat, pentrucă avem impresia că, dacă se admitea proba cu martori, lucrurile nu eşeau atât de simplu.

Căpitanul Valculescu, nemai având ce pierde, declara ceva mai complet.

UNIREA TRICOLOR SE APARA

Vorbeşte domnul Vică Negulescu pentru oboreni şi acelaş domn avocat Vizanti pentru U. D. R.

Apelul bucureştenilor conţine două motive de nături diferite şi se bazează pe o interpretare PERFECT JURIDICA, rezultată dintr'o deficienţă a regulamentului de joc.

Ca alură generală el combate punct cu punct şubreda argumentare a deciziei campionatului naţional.

NEUTRALITATEA TERENULUI DELA SIBIU

Odiseea matchului de calificare dintre oboreni şi muncitorii dela Reşiţa, este îndeajuns de cunoscută pentru a mai fi reluată.

Şi-a trăit într'o presă binevoitoare toate aspectele ei semnificative pentru aşa numita seriozitate federală.

Chestiunea neutralităţii unui teren — gafa drăguţă de copil neştiutor, a C. C. N.-ului — este din nou motiv de discordie.

Oborenii afirmă că neutralitatea terenului din Sibiu, s'a rupt în defavoarea lor, din următoarele motive:

N'am putut găsi camere pentru jucători şi toată noaptea două muzici extrem de puternice, au cântat sub ferestrele jucătorilor.

Deşi, s'au plâns înainte C. C. N.-ului, că nu au putut reţine telefonic, camere, au fost totuşi, trimişi să joace.

Şi al doilea: oficialitatea din Sibiu, prin organul ei superior, domnul dr. Bărbat, a făcut propagandă ostilă echipei bucureştene.

U. D. R. CAŞTIGA

Reprezentantul U. D. R.-ului atrage atenţia comisiei, că nu poate aprecia asupra gradului de confortabilitate, pretins de jucătorii oboreni şi că oficialitatea din Sibiu nu era obligată să se îngrijească de găzduirea lor.

Comisiunea admite plictisită, cu destulă uşurinţă.

SPECTATORII CUMPARAŢI

Oborenii spun că spectatorii au fost cumpăraţi de gruparea U. D. R.

U. D. R. susţine că a făcut o afacere proastă „pentrucă spectatorii i-au tras ciapa”, întrucât nu au huiduit pe Unirea Tricolor.

Comisiunea, înveselită de aceste moravuri americane a compătimit pe U. D. R. pentru banii cheltuiţi degeaba şi a respins şi acest punct de contestaţie.

DIMENSIUNILE BARELOR

Punctul forte din contestaţia Unirii Tricolor, era acela al nereglementarelor dimensiuni ale barelor: una din ele fiind cu 18 cm. mai scurtă.

După cum se ştie, oborenii au făcut contestaţie după match şi caută să dovedească că într'adevăr ea este valabilă deşi art. 174 din Regulamentul de administraţie prevede că orice contestaţie privitoare la defectuoasa amenajare a terenurilor, trebue făcută înainte de match, sub sancţiunea decăderii.

DIMENSIUNILE BARELOR NU INTRA IN AMENAJAREA TERENURILOR

Toată chestiunea este — spun oborenii — că dimensiunile barelor nu intră în problema amenajării terenurilor, întrucât în cele 130 de articole, cari se ocupă cu această amenajare, nu este vorba nicăeri de dimensiunile barelor şi deci un conducător de grupare, care a citit regulamentul, nu putea să ştie că aceste dimensiuni se încadrează în noţiunea de amenajare cât timp nici unul din articolele pomenite nu spune acest lucru.

Acestui argument, perfect justificat juridic, U. D. R. opune faptul că Regulamentul de administraţie nu este de cât o completare a regulamentului de joc şi deci el nu putea să prevadă orice amănunt.

Ba da, spune Unirea Tricolor, de vreme ce el se ocupă de dimensiunile steagurilor de colţ şi culoarea barelor.

Dar R. A. nu spune nimic de aceste dimensiuni în capitolul „amenajare de teren“ pentrucă aceste date nu intră în această noţiune.

Comisiunea pare lămurită. Un membru cască discret şi se anunţă deliberarea.

SURPRIZA

După cinci minute — şi poate şi mai puţin — comisia respinge apelul oborenilor ca nefondat.

Impresia generală: dubiu.

Sau comisia a judecat cazul înainte de a veni în şedinţă, sau U. O. R. a avut norocul că reprezentantul său a vorbit cel din urmă.

— n. g. s. —